

християнството? То е една велика школа, съ своите отдељения, класове, университети, академии, и всички, който идва да слуша въ нея, тръбва да разбира това, което слуша. Азъ не искамъ хора съ единъ талантъ, които сѫ го заровили; въ училището, въ което преподавамъ, искамъ хора съ два таланта. Защо? Защото не искамъ да си губя връмето въ безплодна работа. Бихте ли обичали да развъждате въшки или бълхи? Това сѫ съществата съ единъ талантъ. Всички паразити сѫ хора съ единъ талантъ, тунеядци, лънивци, които живѣятъ само на гърба на другите, които ги очаква голѣмо наказание. Изпитвайте духовете; когато дойде единъ духъ, първо вземете и го изучете; ако е съ два таланта, приемете го и го нагостете; ако е съ единъ талантъ заровенъ, недѣйте го приема; съ единъ талантъ ли е — вънъ: той е въшка, бълха, той е единъ вълкъ, който не можете облагороди. Ама нѣкои казватъ: „Този човѣкъ може да се облагороди“; азъ казвамъ, че той може само въшки да развъждада. Какъ е постъпилъ господарътъ съ оня, който е ималъ единъ талантъ? Взелъ и го изпъдилъ вънъ, за да го научи да работи. Не бива никога да насърчаваме човѣка съ единъ заровенъ талантъ; тръбва да му кажемъ: „Тебе, приятелю, те очаква най-голѣма опасност въ живота“. Не бива да го лъжемъ, а тръбва да му кажемъ истината. Често казваме: „нѣма нищо“. Имашь дѣте; видишъ ли, че има единъ талантъ, изпъди го вънъ. Нека отиде да се лута изъ свѣта. Ще кажете: „Не е ли това жестоко?“ Вземете му таланта, защото не е знаяль да го оползотвори. Имате синъ съ единъ талантъ, пращате го въ